

Kaupunginosayhdistys Lippajärveläiset ry täyttää tänä vuonna 50 vuotta!

Lippajärven alueella on ollut asukastoimintaa jo puolen vuosisadan ajan. Niinpä Lippajärveläiset ry valmistautuikin viettämään marraskuussa juhlia ja julkaisemaan historiikin alueelta. Julkaisuun on koottuna jo melkoinen määrä juttuja, mutta vielä mahtuu mukaan, jos teillä on mielenkiintoisia tietoja alueestamme tai elämästä täällä. Juhlajulkaisu tullaan jakamaan vuoden lopulla kaikkiin alueemme talouksiin.

Kaupunginosayhdistysten tarkoitus on toimia asukkaiden asuinympäristöä koskevien asioiden edunvalvojana, viihtyisyyden lisääjänä ja kotiseutuperinteen vaalijana. Viime vuonna mm. lähetimme yhdessä Järvenperän ja Pihlajarinteen Omakotiyhdistysten ja Perinneyhdistys Auroran kanssa Espoon kaupungille kirjelmän "Auroran meijerin" huonetilojen suunnittelusta ja käytöstä. Korostimme siinä tilojen saantia asukasyhdistyksille ja kokoustilaa asukastilaisuuksia varten. Laadimme myös kirjelmän Lippajärventien parannussuunnitelman aloittamisen kiirehtimiseksi erityisesti koulun kohdalla. Liikennelautakunnalle meni kirje bussilinjan 43 säilyttämisestä. Annoimme lausunnon Espoon vihersuunnitelmasta ja korostimme Vilniemen rantapuiston ja Lippajärveä kiertävän polun tarpeellisuudesta. Porukalla siivottiin keväällä ja uimarantaa kunnostettiin, venekin ostettiin ja myös sitä kunnostettiin. Rysää rakennettiin hoitokalastusta varten ja veden laatua mitattiin. Laskiaisnuotiota poltettiin ja AURORAN KYLÄJUHLAAN osallistui peräti yli 600 vierasta!

KOKOUSKUTSU

Yhdistyksen sääntömääräinen kevätkokous pidetään **Auroran koululla torstaina 18.4. klo 18.30.**

Kokouksen aluksi asiantuntija Espoon kaupungin hallinnosta kertoo kuntalaisen vaikutusmahdollisuuksista ja oikeista menettelytavoista asioiden eteenpäin viemiseksi. "Miten kuntalaisaloite etenee?" Tervetuloa joukolla mukaan ja tekemään aloitteita!

UUSIA JÄSENIÄ KAIVATAAN

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun 10 euroa/talous/v, tilille 240018-33011. Kaupunginosayhdistysten merkitys on tärkeä, koska yhdessä voimme vaikuttaa asioihin ja jäsenmaksujen tuotto on tärkeä, koska sillä voimme esim. hoitaa tiedottamista ja muuta toimintaa. Myös jäsenten työpanosta kaivattaisiin keventämään muutamien toimintaan osallistuvien aktiivien työtakkaa.

VENETTÄ VUOKRATAAN JÄSENIILLE!

Souteluvaraukset Arja Mikkoselta p. 598 667 (ilt.), 2 e/krt Venettä kunnostetaan Vilniemen "satamassa" 29.4 klo 18. Nyt soutelemaan, ei anneta veneen lahota!

AURORAN MEIJERIN KUNNOSTUS ALKANUT!

Kaupunki aloitti viime kesänä pitkän kunnostusprojektin lopultakin! Piha kaivettiin ensin auki ja asennettiin putkia, kivijalkoja kunnostettiin ja siitä se sitten jatkuu..

"Meijerirakennukset" säilyvät jälkipolville muistona Aurora Karamzinin ajasta. Kuvassa evers-tinna itse nyt ensiksi kunnostettavan talon edessä.

TRÄSKÄNDAN PUISTOA UUDISTETAAN!

Espoon Ympäristökeskus on tekemässä suunnitelmaa, jossa puistoa kehitetään ja kunnostetaan eri osiltaan, mm. aarnimetsää, puistometsää, kukkatarhaa jne.. Uusia siltokakin on suunnitelmissa. Asiasta järjestetään **asukas-ilta Auroran koululla tiistaina 7.5.** Seuraa kaupungin ilmoittelua ja tule kertomaan mielipiteesi!

KEVÄTSIIVOUSTALKOOT. Siivotaan Lippajärventien laitoja **lauantaina 4.5 klo 10-14.** Kokoon-tuminen K-market Kaken luona.

PUJONKISKONTATALKOOT keskiviikkona 3.7 klo 18-20. Kokoon-tuminen Pekan Pikapainon luona.

LINTURETKELLE! Yölaulajia lähdetään kuuntelemaan **tiistaina 4.6 klo 22.** Kokoon-tuminen Pekan Pikapainon luona. Oppaana Arto Nironen. Maksu 2 euroa.

PUUTARHAPALSTAA VILJELEMÄÄN!

Pihlajarinteen Omakotiyhdistykseltä voi varata palstan Kuninkaantien varrelta. Puh. 040-740 5250.

RETKI MUSTILAN ARBORETUMIIN JA TAIDE-KARTANO MOISIOON ELIMÄELLE torstaina 6.6. Hinta 48 e, jäsenet 38 e, sis. lounas. Tietoja ja ilmoittautuminen 30.4. mennessä Kaisu Eskelinen 040-5058457.

"KYLA KASVATTAA" hanke Lippajärvellä

Tammikuussa **Auroran Koti ja Koulu ry:n** aloitteesta alueemme vanhempia ja asukkaita kokoontui ja päätti aloittaa myös täällä hankkeen, jonka tarkoituksena on paikallistaa kasvatuksen kipupisteitä, luoda myönteinen ilmapiiri ja turvalliset rajat lapsille, sekä herättää vanhempia ja muita kiinnostuneita yhteisvastuuseen lapsistamme. Tarkoitus on laatia yhdessä kasvatusperiaatteita ja sääntöjä. Tilaisuus keräsi täyden salin kiinnostuneita. Sali oli täynnä myös, kun psykiatri **Ben Fuhrman** kertoi 14.2 omasta **muksuopistaan** eli lapsen oppimisesta myönteisellä palautteella ja kiitoksella.

JUURET LIPPAJÄRVELLÄ

Sodan jälkeen syntyi nykyistä Kaken kauppaa vastapäätä asutusalue ns. rintamiamiespalstat. Sodan käyneille ja siellä ansioituneille jaettiin edullisin ehdoin maata ja lainoja oman kodin hankintaan.

Tällä tavoin pääsivät August ja Vieno Hänninen oman kynnksen yli asuntohallituksen suunnittelemaan ns. rintamamiestaloon v. 1948. Samantyyppisiä taloja tehtiin Suomeen yli 10.000 kpl. Talo oli suunnittelultaan hyvä ja toimiva ja pystyi lopulta mahdollittamaan koko Hännisen yhdeksään lapseen kasvaneen sisarusparven kotoiseen suojaan. Talo on purettu -80-luvulla.

Sisarusksia on jäljellä vielä seitsemän ja jälkikasvu on runsaasti. He ovat aloittaneet hienon perinteen ja kokoontuivat jo toisen keran yhteiseen illanviettoon Laaksoalahden monitoimitaloon. Hännisten ja heidän sukulaistensa lisäksi juhlaan oli saapunut heidän tovereitaan ja ystäviään Petaksen ajoilta.

Koska vanhimmat vieraista ja isännistä ovat jo pitkällä eläkeiässä, keskustelut siirtyivät itsestään lapsuuden ja nuoruuden aikaan. Hännisten silloiset vanhemmat Augusti ja Vieno tulivat meille Petaksen pojille ja tytöille kovinkin tutuiksi. Koskaan ei ovea suljettu, kun kavereita kävi Hännisillä. Ja kyllä niitä kävikin, kun kaikilla yhdeksällä sisaruksella oli tietysti omat parhaat kaverinsa. Välillä tuntui, että koko kylä oli Hännisen pihalla, jos ei sitten oltu lähellä olevalla Ståltin kioskillä.

Nykyisessä kiireisessä ajassa on arvokasta pitää sukulaisuhteita näin yllä ja on hauska tavata ystäviä vuosien takaa ja muistella poika-ajan kepposia. Petas eli nykyinen Lippajärvi on ollut hyvä kasvu ympäristö sen todistaa kunnon kansalaisiksi kasvanut Hännisten sisarusparvi. AK

Sukutieto siirtyy jälkipolville. Sirkka Hänninen (vas.) ja Anneli Pertin vaimo kertovat, Sanna Markun tytär (vas) ja Reetta Pertin tytär kuuntelevat

TALVIURHEILUA PUOLI VUOSISATAA SITTEN

Nykyisillä vanhemmilla on huolen aiheena lasten liian vähäinen ulkoilu ja tietokoneen ja TV:n edessä istuminen. Ennen vanhemmilla ei tällaisia huolia ollut. Kaikki lapset harrastivat paljon ulkoliikuntaa

Ennen lunta tuntui olevan joka talvi ja kaikilla lapsilla oli sukset. Sukset olivat puusta tehtyt, sauvat olivat bambukepit, joiden päässä oli sommat. Somman kehä oli rottinkia ja siinä säteittäiset nahkahanuat. Sukset eivät oikeastaan olleetkaan urheiluvälineitä vaan kulkuvälineitä. Niillä mentiin kouluun ja kaupalle ja yleensä liikuttiin asioilla. Suksilla mentiin kouluun joskus aika pitkiäkin matkoja, jopa Pakankylästä Viherlaaksoon.

Suksilla ei ollut mitään tuotemerkkiä ennen kuin vasta 50-luvun loppupuolella tulivat ”järviset” ja ”lampiset”. Hiihtovaatteista ei tiedetty mitään. Oli olemassa hiihtohousut, mutta tavallisilla ”golffareillakin” saattoi hiihdellä. Rantineloksella tehdyt monot piti kylläkin olla, jotta ne pysyivät metallisissa siteissä. Monoja käytettiin yleiskenkinä ja sidemerkki oli yleensä Voitto. Oli myös tukevampia ”Rotanloukkuja” ja kannantakaisia ”Kandahar”-siteitä, mikä oli eräs huippumerkki.

Talven aikana pidettiin koulun hiihtokilpailut ja urheiluseuran kilpailut. Nuoriso liittyi mm. Viherlaakson Veikkoihin, Pitkäljärven Kisaan, tai Uraan. Suomessa hiihtourheilu olikin jo kansallisurheilun arvossa. Lippajärven pojat kävivät peräti Salpausselän kisojakin katsomassa. Muutamat tekivät pitempiä hiihtoretkiä ja Tahko Pihkalan ansiosta tulivat ns. tahkon hiihdot muotiin ja väki lisääntyi Nuuksion ylängön laduilla ja Pirttimäen ulkoilumajalla. Hiihtokilometrit merkittiin tarkasti ylös ja keväisin oli sitten oikeutettu saamaan Suomen Ladun Shihtoharrastusmerkin

Jääkiekkoa pelaamassa

Mäenlaskua myös harrastettiin tavallisilla suksilla luonnon mäistä, joihin tehtiin hyppyrit. ”Slalomia” yritettiin risujen välistä. Mäkihyppy oli jo Suomen edustusurheilu, mutta Espooseen se ei oikein juurtunut. Suurin mäki oli Herttoniemen mäki, mutta kyllä täällä Lippajärven etelärannan mäestäkin, jossa oli toista metriä korkea hyppyri, leiskautti Timo Korpivaara jopa 18 metrin hypyn. Kraaz’in veljekset olivat rakentaneet pihalleen oikein lähitölvällisen mäen, jossa pidettiin 50-luvun alussa Viherlaakson Veikkojenkin kilpailut. Siellä jo käyttivät mäki-suksiakin. Leppävaarassa oli Monikonmäki ja Nuuksiossa mäki tehtiin nykyisen Solvallon pujottelurinteen viereen. Lilliputti mäkiä oli joka rinneessä, mm. kirjoittajan pihalla töyssy, johon oli kyhätty pari kolme metriä korkea lähtölava. Mäen ennätyksen, 8 m 20 cm, teki Pertti Hirvimäki. Pikkupuoikien miehuuskokeena pidettiin, että uskalsi laskea Kauniaisten uuden slalom-mäen, ”Baadin” mäen suoraan alas. Myös yhdellä suksella laskua jo silloinkin kokeiltiin.

Joukkuepeleistä ei vielä paljon tiedetty. Kaupunkipaikeissa pelattiin vielä enemmän jääpalloa kuin jääkiekkoa. Luistelu tapahtui järven jäällä ja syksyllä kovasti odoteltiin pakkasia. Ensin oli sahanteraluistimet. Halkosahanterän 30 cm:n pätäkä kiinnitettiin lautaan ja se sitten remmillä kenkiin. Ensimmäiset kaupalliset tuotteet olivat Nurmesluistimet, jotka olivat paksupohjaisiin kenkiin kiinnitettävät laitteet. Sitten tulivat hokkarit, jotka jo olivatkin oikeat luistimet!

Pitkäljärvellä pidettiin monena vuonna autokilpailuja, ja ne keräsivät paljon kansaa. Niiden yhteydessä oli myös joskus yleisölenäytystä pienellä kaksitasolla. Monella ei kuitenkaan ollut siihen varaa. Talven iloja oli siis paljon ja niistä nautittiin. AK